

Kimin viitoittamalla tiellä

Pohjois-Korean tiedotusvälineet ovat taas kertoneet maan johtajan sankarisaavutuksista. Takavuositahan muistamme, kuinka Kim Il-Sung kirjoitteli maailmanhistorian merkkiteoksia samalla kun hän toisella kädellä sävelsi oopperoita ja niin edelleen.

Nyt ei ole enää kysymys Suuresta Johtajasta, vaan hänen pojastaan, Rakkaasta Johtajasta Kim Jong-ilistä. Hänkin säveltää, tuottaa elokuvia ja lentää hävittäjäkoneita, mutta lisäksi hän on alkanut harrastaa golfia. Ensimmäisen pelivuotensa aikana hän löi yksitoista hole-in-onea. Kansainvälisissä turnauksissa pelaaja yleensä palkitaan tällaisesta tempusta loistoautolla, mutta ehkä Kimillä on niitä riittävästi jo ennestään. Kuka tietää, vaikka hän olisi sukua Suomen tunnetuimmalle automiehelle Kim-il Räikköselle, ja ilmestyy ehkä piankin formulan rattiin meidän Kimimme rinnalle.

Vielä vakuuttavampi Kim on muistimestarina. Hän muistaa ulkoa kaikki työläisten tarvitsemat puhelinnumerot, luetteli lonkalta erään kokouksen osanottajien puhelinnumerot ja vilkaistuaan hautausmaalla hautakiviä pystyi kertomaan vainaiden elämäntarinat, paljasti uutistoimisto Reuters.

Tällaisen johtajan edessä ei voi muuta kuin hiljentyä ihailemaan. Seuraavaksi kuitenkin mieleen hiipii kysymys, eikö meillä muka pystytä samaan. Urho Kekkosen aikana oli edes jonkinlaista yritystä, mutta sittemmin johtajien sankariteoista on kerrottu vaisusti - vaikka Matti Vanhasen ja Ilkka Kanervan viimeaikaiset tempaukset laskettaiisiin mukaan. Kyllähän naisten kanssa pelehtimään pystyy melkein kuka tahansa, mutta mahtavatko pojat ilman sihteeriä muistaa edes näiden puhelinnumeroita?

Suomessa sentään istuu presidentti, jonka kansansuosio pyörii jatkuvasti pohjoiskorealaisissa lukemissa, siis jossain 98-120 prosentissa. Ehkä hänen sankariteoistaan ei kerrota sen vuoksi, että presidentti on luultavasti maailman vaatimattomin henkilö.

Tuostapa tulikin mieleen tapaus, jota ei ole liiemmin julkisuudessa kommentoitu, vaikka tietääkseni se on tosi. Se on tämä muotokuva-juttu muutaman vuoden takaa. Presidentin potrettiin tilattiin taiteilija Rafael Wardilta, mutta tämä jännitti kunniatehtävää niin hirmuisesti, ettei saanut vapisevia käsiään lainkaan aisoihin.

Presidentti katsoi tutinaa aikansa ja totesi sitten hyväntahtoisesti, että "Jospa minä itse..." Niin hän asettui peilin eteen ja maalata hutkautti hetkessä itsestään muotokuvan, joka jäi saman tien kuvataiteen historiaan. Kunnian hän siitä antoi tietysti Wardille, sillä olisihan tosiasiajn paljastaminen ollut kuululle kuvataiteilijalle noloa.

Perimätiedon mukaan Tarja Halosen töitä ovat myös mm. "Tukinuitto" ja Kotkan kirkon alttaritaulu, jotka vaatimaton Tarja kuitenkin antoi sukulaisensa Pekka Halosen nimiin. Huhutaanpa sellaistaikin, että Tarja Halonen olisi oikeasti maalannut sellaiset suomalaisen taiteen mestariteokset kuin "Toipilas" ja "Lemminkäisen äiti", mutta luovuttanut niistä kunnian Helene Shjerfbeckille, koska tämä oli nainen ja sairaaloinen, ja Akseli Gallen-Kallelalle, koska tämä oli Mannerheimin adjutantti.

Ruumiinkulttuurin puolelta kannattaa mainita Halosen ennätys pituushypyssä, 9,76 m, joka on pidetty salassa, jotta Tommi Evilä ei aivan masentuisi.